

træne sig op til. Og vi mener sådan set bare, at det er ret vigtigt, at vi holder os det for øje; det vil vi få meget godt ud af sammen.

Så skal jeg sige til ministeren om Transportrådet, at jeg sådan set er lidt ked af, at ministeren ikke vil sige noget om det, for man skal huske, at hvis en minister ikke vil tage afstand fra det, så kan man jo hurtigt få den tanke, at der så nok er noget deri, som regeringen havde tænkt sig at bruge. Og hvis det er tilfældet, så er det jo et klart signal, når vi diskuterer landsplanredegørelser, og vi diskuterer, hvordan man ude i landet, hvor man ikke har kollektiv trafik, kan klare det.

Så er det jo ret skrap kost at komme og sige sådan tre gode ting, set med de øjne, noget med benzinafgifter, roadpricing; så kunne man så måske til sidst sige, at transportfradraget jo ikke er ting, der virker i en retning, så folk siger, at de nok i højere grad skal, som hr. Søren Kolstrup kaldte det, gøre landsbyerne mere levende. Jo, men altså man er jo nok nødt til at indføre den overvejelse, at så skal folk også kunne komme derud. Altså det kan jo være smukt nok, at man kan diskutere, hvordan man kan bo ude i de huse og have sin have og alt sådan noget; det er jo fint, men man skal jo frem og tilbage, og der er i hvert fald ingen miljøgevinst ved at lade store busser køre rundt med 2-3 mand, det skal jeg altså bare hilse og sige. Og hvis man så vil hindre folk i at komme derud, så skal man jo heller ikke bagefter lade sig overraske, hvis det viser sig, at der altså ingen er, der flytter derud. Ting følges jo lidt ad.

Så vil jeg gøre et lille forsøg: Miljøministeren diskuterer ofte detailhandelsloven. Må jeg ikke minde ministeren om, at det faktisk er sådan, at KL har udgivet et lille hæfte, der hedder: »Da verden gik i stå, sådan virker detailhandelsloven også«. Der bliver tit gjort alt for meget ære ud af, at det skulle være noget, Venstre havde fundet ud af. Det er det ikke.

Denne her sag, jeg vil fortælle om, foregår ude i Hvidovre, og ude i Hvidovre var det sådan, at der var en købmand, der havde 863 m². Han ville så gerne bygge 560 m² til, og der skulle selvfølgelig være ordentlige parkeringspladser, 50 parkeringspladser skulle der til, og alt var i orden. Og det syntes kommunen var en god idé, nogle ejendomme skulle inddrages

osv. Og hvad sker der så? Ja, desværre, som man skriver, så 2 uger før Folketinget vedtog loven om ændring af lov om planlægning, skulle den ud til offentlig høring, og så sagde amtet nej, og så sagde ministeriet nej. Og så kan man jo spørge en planchef ude i kommunerne, sådan at det ikke bliver politikerne. Planchef i Hvidovre Kommune, Judith Laursen, siger: »Der burde være en bagatelgrænse for, hvad miljø- og energiministerens skal blande sig i. Det her er virkelig en lille sag. Den er et godt eksempel på absurditeten i planlovens bestemmelser. Planerne var fuldstændig i overensstemmelse med miljø- og energiministerens intentioner med lovændringen, nemlig at styrke nærmiljøet. Konsekvensen er, at kommunen ikke længere selv kan planlægge detailhandelen.«

»Men med ændringen af planloven er opgaver som en købmands udvidelse blevet defineret på en sådan måde, at de ikke kan løses. Det er bureaukratisk og absurd, at et ministerium skal blande sig i en beskeden udvidelse af en forretning inde midt i Hvidovre. Vi er nu nødt til at vente 4 år, inden amtet har en samlet plan for detailhandelsstrukturen,« siger planchefen.

Det kræver en overvindelse at få det til at ligne en sejr. Det gør det ikke for Venstre, vil jeg gerne sige. Vi synes, at det er ulykkeligt, at man sammenskriver en lovgivning på den måde, og ministeren bedes ved førstkommande lejlighed få det ændret til gavn for borgerne, til gavn for borgerne, til gavn for nærdemokratiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 216: Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Anmeldelse og mærkning af produkter med uønskede kemiske stoffer samt bedre mulighed for forbrugerne for indberetning ved mistanke om sundheds- eller miljøskadelig effekt).

Af Søren Kolstrup (EL) og Jette Gottlieb (EL).
(Fremsat 2/3 2000).